

meget udraabte Sted: „Tie Eders Kvinder i Forsamlingerne“, og vi se, at Apostelen tilføjer: „men vil de lære noget, da adspørge de deres egne Mænd hjemme“, da er det jo øjensynligt, at det, han her sigter til, maa være, at det en og anden Gang er sket, at Kvinder, Søstre i Menigheden, i deres Iver for at blive underviste, have afbrudt Bønnerne og Talerne med Spørgsmaal, og dette finder han „lader ilde“, thi „alt ske sømmeligen og med Orden“.

Jeg sammenstiller her den Hensynsløshed mod Menigheden, som Apostelen dadler hos Kvinderne, med den Hensynsløshed som Mændene viste, naar de, henrevne som de vare, talte i fremmede Tungemaal uden at tænke paa, at Menigheden ikke forstod dem. Vi faa gennem det nye Testamente ikke det Indtryk, at Kvinderne i de første Menigheder gennemgaaende udmærkede sig ved Ligegyldighed og Taabelighed.

Maa jeg tilsidst faa Lov til at udtale mit Haab og min Forvisning om, at Nedbrydningen af Troen paa et bibelsk Taushedsbud mod Kvinderne vil bringe Velsignelse baade over dem og over Kirken.

Boston, 7de December 1888.

Aasta Hansten.

Kunstnerinders Arbejder paa Foraarsudstillingen 1889.

Fortsættelse.

Fru *Agnes Slott-Møllers* Billede „Sommerdagen“ skal rimeligvis vække Minder om „Munken gaar i Enge“; Munken skader dog ikke det smukke, solbeskinnede, flade Landskab med de enkelte store Træer, hans hvide Kutte forhøjer Lysvirkningen i det daglyse Billede.

Frk. Krebs har til anden Ophængning sendt et Portræt af en ung Dame, en Type paa en nordisk Kvinde, med guldgult Haar og denne kraftige og dog skære Hudfarve, som er egen for Nordboens Kvinder, Hovedet lyser os i Møde, og lader sig